இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் பாபாவிடம் வந்திருக்கிறீர்கள், உங்களுடைய உயர்ந்த அதிர்ஷ்டத்தை அமைத்துக் கொள்வதற்காக. எவ்வளவு ஸ்ரீமத் படி நடக்கிறீர்களோ அவ்வளவு உயர்ந்த அதிர்ஷ்டம் உருவாகும்.

கேள்வி : பக்தியின் எந்த ஒரு பழக்கம் இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் இருத்தலாகாது?

பதில் : பக்தியில் கொஞ்சம் துக்கம் வந்தாலும், நோய் வந்தாலும் சொல்வார்கள்-ஹே ராம், ஹே பகவான்! ஐயோ ஐயோ எனச் சொல்லும் பழக்கம் பக்தியில் உள்ளது. இப்போது நீங்கள் ஒருபோதும் வாயினால் அத்தகைய பேச்சினை வெளிப்படுத்தக் கூடாது. நீங்களோ உள்ளுக்குள் மிக இனிமையான பாபாவை அன்போடு நினைவு செய்ய வேண்டும்.

பாடல் : அதிர்ஷ்டத்தை எழுப்பிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்........

ஓம் சாந்தி. ஒவ்வொரு மனிதரும் புருஷார்த்தம் செய்கின்றனர், சுகம் மற்றும் சாந்தியின் அதிர்ஷ்டத்தை அமைத்துக் கொள்வதற்காக. சாது-சாமியார்கள், சந்நியாசி முதலானோர் சொல்கின்றனர், எங்களுக்கு சாந்தி வேண்டும், துக்கத்தைப் போக்கி சுகம் கொடுங்கள் என்று. பகவானே மனிதர்கள் அனைவருக்கும் துக்கத்தைப் போக்கி சுகமளிப்பவர் என உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இப்போது பகவானை மனிதர்கள் அறிந்து கொள்ளவே இல்லை. நீங்களோ சிவபாபா எனச் சொல்கிறீர்கள். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரை பாபா எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். அவர்களோ தேவதைகள். பகவானைத் தான் பாபா எனச் சொல்வார்கள். அவர் நிராகார், அவருக்குத் தான் பூஜை செய்கின்றனர். சிவபாபா அனைவர்க்கும் உரியவர் எனப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். ஆனால் நாம் பாபா என்று ஏன் சொல்கிறோம் என்ற சிந்தனை அவர்களுக்கு வருவதில்லை. பாபாவோ ஒரு லௌகிக் கூட இருக்கிறார். இவர் பிறகு எப்படிப்பட்ட பாபா? இந்த ஆத்மா சொல்கிறது, அவர் நிராகார் பாபா. அவரும் நிராகார், நாம் ஆத்மாவும் நிராகார். சாகார் பாபா இருந்த போதும் ஆத்மா அந்தத் தந்தையை மறப்பதில்லை. காட் ஃபாதர் அவர். நாம் அவருடைய குழந்தைகள். இங்கே பரமபிதா எனச் சொல்கின்றனர். ஆங்கிலத்தில் சொல்கின்றனர்-காட் ஃபாதர், சுப்ரீம் சோல், அனைவரைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர். லௌகிக் தந்தையோ சரீரத்தைப் படைப்பவர். ஆனால் அவரோ பரலௌகிக் தந்தை. பாபா தாம் வந்து குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைக்கின்றார். பாபாவை நினைவு செய்கின்றனர். ஏனென்றால் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது. நீங்கள் பாபாவிடம் வந்திருப்பதே ஆஸ்தி பெறுவதற்காக. துக்கத்தைப் போக்கி சுகம் கொடுப்பவராகிய பாபா தாம் வந்து சுகத்திற்கான வழி சொல்கிறார். பிறகு அங்கே துக்கத்தின் பெயர் அடையாளமே இருக்காது. இங்கோ மிகுந்த துக்கம் இல்லையா? அனைவரும் அழைக்கின்றனர். இப்போதோ மிகப்பெரிய துக்கம் வரப்போகின்றது. யாராவது இறந்தால் எவ்வளவு துக்கமடைகின்றனர்! ஐயோ பகவானே! என்று அழுகின்றனர். அவர் தாம் கல்யாண்காரி தந்தையாவார். பாடுகிறீர்கள் என்றால் நிச்சயமாக துக்கத்தைப் போக்கியிருக்கிறார், சுகத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார் இல்லையா? பாபா வந்து சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்- குழந்தைகளே, நீங்கள் கல்ப-கல்பமாக எப்போது அதிக துக்கமடைந்து பதீத் ஆகிவிடுகிறீர்களோ, அப்போது அழைக்கிறீர்கள்-ஹே பாபா வாருங்கள். நான் கல்ப-கல்பமாக வரத்தான் செய்கிறேன், சங்கமயுகத்தில். பாவன உலகத்தின் ஆரம்பம் மற்றும் பதித் உலகத்தின் இறுதி சங்கமயுகம் எனப்படுகின்றது. இந்த ஒரே ஒரு சங்கமயுகம் தான் பாடப் பட்டுள்ளது. பாபா வருகிறார், அனைவருடைய ஜோதியை எழுப்புவதற்கு, துக்கத்தைப் போக்கி சுகம் கொடுப்பதற்கு. நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் பரலௌகிக் தந்தையிடம் வந்திருக்கிறோம். அந்தத் தந்தை இவருக்குள் பிரவேசமாகி வந்திருக்கிறார். அவரே சொல்கிறார், நான் இவருக்குள் பிரவேசமாகி இவருக்கு பிரம்மா எனப் பெயரிடுகின்றேன். நீங்கள் அனைவரும் பிரம்மா குமார் மற்றும் குமாரிகள். உங்களுக்கு இந்த நிச்சயம் உள்ளது, நாம் பிரம்மாவின் குழந்தைகளாக ஆகியிருக்கிறோம்- பாபாவிடமிருந்து சுகத்தின் ஆஸ்தி பெறுவதற்காக. இந்த லட்சுமி-நாராயணரின் ராஜ்யம் இருந்தபோது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தான் சுகம் இருந்தது. இப்போது கலியுகம், துக்க உலகம். அதன் பிறகு சத்யுகம் வரும். உலகத்தின் சரித்திரம்-பூகோளம் திரும்பவும் நடைபெறுகின்றது இல்லையா? சத்யுகத்தில் பிறகு இந்த லட்சுமி-நாராயணரின் ராஜ்யம் தான் வேண்டும். இந்தச் சக்கரம் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கின்றது. பாபா சொல்லிப் புரிய வைத்துள்ளார், நீங்கள் நரகவாசி ஆகியிருக்கிறீர்கள், இப்போது மீண்டும் சொர்க்கவாசி ஆகவேண்டும். தேவி-தேவதைகளின் மரம் மிகவும் சிறியதாக இருந்தது. இப்போது உங்களுக்கு நினைவு வந்து விட்டது, நாம் 84 பிறவிகள் எடுத்துள்ளோம். நாம் முழு உலகத்திற்கும் மாலிக்காக (எஜமான்) இருந்தோம். பிறகு புனர்ஜென்மம் எடுத்தே வந்துள்ளோம். இப்போது உங்களுடைய 84 பிறவிகளின் கடைசியிலும் கடைசிப் பிறவி. உலகம் புதியதிலிருந்து பழையதாக நிச்சயம் ஆகும். புதிய உலகம் பாவனமாக இருந்தது. இப்போது பழைய பதித் உலகம். எவ்வளவு துக்கம், ஏழ்மை! பாரதம் மிகவும் செல்வம் மிகுந்த நாடாக இருந்தது. பவித்திர கிரகஸ்த ஆசிரமமாக இருந்தது. பவித்திர இல்லற மார்க்கமாக இருந்தது. சம்பூர்ண

நிர்விகாரிகளாக இருந்தனர். சர்வகுண சம்பன்னமாக 16 கலை நிரம்பியவர்களாக இருந்தனர். இவ்விஷயங்கள் சாஸ்திரங்களில் இல்லை. சாஸ்திரங்கள் பக்தி மார்க்கத்திற்கானவை. பக்தியின் பழக்க வழக்கங்கள் தாம் அவற்றில் உள்ளன. பாபாவுடன் சந்திப்பதற்கான வழி சாஸ்திரங்களில் கிடைக்காது. புரிந்து கொள்ளவும் செய்கிறார்கள், பகவான் இங்கே வரவேண்டும் என்று. பிறகு அங்கே போய்ச் சேர்வதற்கான விஷயமே இல்லை. யக்ஞம், தபம் முதலியன செய்வது ஒன்றும் வழி ஆகாது. பகவானை அழைக்கின்றனர், வாருங்கள், வந்து வழி சொல்லுங்கள் என்று. ஆத்மாக்கள் நாங்கள் தமோப்பிரதான் ஆகிவிட்டிருக்கிறோம். அதனால் தான் பறக்க முடியவில்லை. அதாவது பாபாவிடம் செல்ல முடியவில்லை. ஆத்மா ஒரு சரீரம் விட்டு வேறொன்றை எடுக்கின்றது. எங்கெங்கோ சென்று விடுகின்றது. அமெரிக்காவுக்கும் கூடச் செல்ல முடியும். சிலருக்கு யாருடனாவது சம்பந்தம் இருக்குமானால் ஆத்மா உடனே அங்கே ஒரு வினாடியில் பறந்து விடும். மற்றப்படி பறந்து தன்னுடைய வீட்டுக்குத் திரும்பிச் சென்று விடும் என்பதெல்லாம் கிடையாது. பதீத் (தூய்மையற்றவர்கள்) அங்கே செல்ல முடியாது. அதனால் அழைக்கின்றனர், ஹே பதீதபாவனா வாருங்கள் என்று. பாபா எப்போது வருகிறாரோ, வந்ததும் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்-நான் வருவதே முழு உலகமும் பதீத்தாக இருக்கும் போது தான். பதீத் உலகத்தில் ஒருவர் கூடப் பாவனம் கிடையாது. கங்கை பதீத பாவனி என நினைக்கின்றனர், அதனால் அதில் குளிக்கச் செல்கின்றனர். ஆனால் தண்ணீரினால் யாரும் பாவனமாக முடியாது. பழைய உலகம் பதீத், புதிய உலகம் பாவனமானது. இப்போது எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி பெறுவதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் புண்ணிய ஆத்மா ஆகவேண்டும். சதோப்பிரதானாக இருந்த ஆத்மாவாகிய நீங்கள் தாம் இப்போது தமோபிரதானாக இருக்கிறீர்கள். கங்கா ஸ்நானத்தினால் ஒன்றும் சதோபிரதான் ஆவதில்லை. பதிதர்களைப் பாவனமாக்குவது பாபாவின் வேலையாகும். மற்றப்படி அந்தத் தண்ணீரின் நதியோ எல்லா இடங்களிலும் உள்ளது. மேகங்களிலிருந்து மழை பொழிகின்றது, அனைவர்க்கும் கிடைக்கின்றது. தண்ணீரின் நதி பாவனமாக்குமென்றால் பிறகோ அனைவரையும் பாவனமாக்கி விடும். பாவனமாவதற்கான யுக்தி பாபா மட்டுமே வந்து சொல்கிறார், இவர் (பிரம்மா)மூலமாக. இவருக்குத் தமது ஆத்மா உள்ளது. பாபா சொல்கிறார்- எனக்கென்று சரீரம் கிடையாது. கல்ப-கல்பமாக இவருக்குள் தான் வருகிறேன், உங்களுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைப்பதற்காக. நீங்கள் உங்கள் பிறவிகள் பற்றி அறிய மாட்டீர்கள். கல்பத்தின் ஆயுள் லட்சக்கணக்கான வருடங்கள் எனச் சொல்லி விடுகின்றனர்.

பாபா சொல்கிறார்-இது 84 பிறவிகளின் சக்கரம். 5000 வருடங்களில் 84 லட்சம் பிறவிகளை யாரும் எடுக்க முடியாது. ஆக, பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்-சொர்க்கத்தில் நீங்கள் 16 கலை சம்பூர்ணமாக இருந்தீர்கள். பிறகு 2 கலைகள் குறைந்தன. அதன் பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கலைகள் குறைந்து கொண்டே போகின்றன. புதிய உலகம் தான் பிறகு பழைய உலகமாக ஆகின்றது. துவாபர-கலியுகம் பதீத் உலகம் எனப்படுகின்றது. இந்த விஷயங்கள் எந்த ஒரு சாஸ்திரத்திலும் கிடையாது. என்னைத் தான் ஞானக்கடல் எனச் சொல்கின்றனர். நான் ஏதேனும் சாஸ்திரம் படிக்கின்றேனா என்ன? நான் இந்த சிருஷ்டியின் முதல்-இடை-கடையினை அறிந்திருக்கிறேன். பக்தி மார்க்கத்தினருக்கு இந்த ஞானம் இருக்க முடியாது. அவையெல்லாம் பக்தி மார்க்கத்தின் ஞானம். பாடவும் செய்கின்றனர், நாங்கள் பாவிகள், நீசர்கள், எங்களிடம் எந்த ஒரு குணமும் இல்லை. நீங்கள் தாம் இரக்கம் வைக்க வேண்டும் என்றெல்லாம்.... இவர் மீது இரக்கம் வைக்கப்பட்டதால் தான் மனிதரிலிருந்து தேவதை ஆனார். இது உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த அதிர்ஷ்டம் எனப்படும். பாடசாலையில் அதிர்ஷ்டத்தை அமைத்துக் கொள்வதற்காகச் செல்கின்றனர். சிலர் நீதிபதியாக, சிலர் இஞ்சினீயராக ஆகின்றனர். அது விகார அதிர்ஷ்டம். இது உங்களுக்கு ஈஸ்வரன் மூலமாக உருவாகின்ற அதிர்ஷ்டமாகும். அதனால் அழைக்கின்றனர், துக்கத்தைப் போக்கி சுகமளிப்பவரே என்று. தேவதை ஆக்குவதற்கு பாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் கற்றுத்தர முடியாது. பாபா ஆத்மாக்களோடு அமர்ந்து பேசுகின்றார். ஆத்மா சொல்கின்றது- இது எனது சரீரம். சரீரமோ சொல்லாது, எனது ஆத்மா என்று. சரீரத்தினுள் ஆத்மா உள்ளது. அது சொல்கின்றது- இது எனது சரீரம் என்று. மனிதர்கள் சொல்கின்றனர், எனது ஆத்மாவுக்கு துக்கம் கொடுக்காதீர்கள் என்று. ஆத்மா சரீரத்தில் இல்லை என்றால் பேசவும் முடியாது. ஆத்மா சொல்கின்றது, நான் ஒரு சரீரம் விட்டு வேறு சரீரம் எடுக்கிறேன். நாம் நிச்சயமாக 84 பிறவிகள் எடுத்திருக்கிறோம், நரகவாசி ஆகியிருக்கிறோம். இப்போது நீங்கள் மீண்டும் சொர்க்கவாசி ஆவதற்கான புருஷார்த்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். சொர்க்கவாசியாகவோ பாபா தாம் ஆக்குவார். சொர்க்கம் எனச் சொல்லப்படுவது சத்யுகமாகும். இன்னார் சொர்க்கவாசி ஆகிவிட்டார் என்று சொல்வது பொய்யாகும். இதுவோ நரகமாகும். யாராவது இறந்தால் சொர்க்கவாசி ஆகிவிட்டார் என்கிறார்கள். பிறகு ஏன் நரகத்திற்கு அவர்களை அழைக்கிறார்கள்? வந்து உணவைச் சாப்பிடுங்கள் என்கிறார்கள்? சொர்க்கத்திலோ அவர்களுக்கு அநேக வைபவங்கள் கிடைக்கும். பிறகு ஏன் நரகத்திற்கு அழைக்கிறீர்கள்? மனிதர்களுக்கு இந்த அளவு கூட புத்தி இல்லை. பாபா வந்து சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்-இப்போது இந்தக் கலியுகம் முடிந்துவிடப் போகிறது. இதை நெருப்புப் பற்றிக் கொள்ளும். இவர்கள் அனைவரும் அழிந்து போவார்கள். பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெறுகின்ற குழந்தைகள் நீங்கள் சத்யுகத்தில் வந்து ராஜ்யம் செய்வீர்கள். இந்த லட்சுமி-நாராயணருக்கு இந்த

ஆஸ்தியை யார் கொடுத்தார்கள்? பாபா கொடுத்தார். இப்போது பாபா மூலம் தகுதியானவர்களாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் சொல்வீர்கள், நாங்கள் நரகவாசியிலிருந்து சொர்க்கவாசி ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம். பாபா சொல்கிறார், நான் சொர்க்கவாசி ஆவதில்லை. நானோ பரந்தாமத்தில் இருக்கிறேன். நரகவாசி-சொர்க்கவாசியாக நீங்கள் ஆகிறீர்கள். ஆத்மா வசிக்குமிடம் சாந்திதாமம். பிறகு சுகதாமத்தில் நீங்கள் வருகிறீர்கள். இதுவே துக்கதாம். இது இப்போது வினாசமாகப் போகின்றது. இது யாருக்குமே தெரியாது-பகவான் பிரம்மாவின் உடலில் வந்து இராஜயோகம் கற்பிக்கிறார். அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், கிருஷ்ணர் வந்தார் என்று. கிருஷ்ணரின் உடலில் என்று கூட அவர்கள் சொல்வதில்லை. கிருஷ்ணரை பகவான் எனச் சொல்ல முடியாது. அவரோ உலகத்தின் மாலிக். அனைவரையும் விடுவிப்பவர் (லிபரேட்டர்) ஒருவர் தாம். அவர் சுப்ரீம் ஆத்மா, பரம ஆத்மா. நாம் தந்தையிடமிருந்து சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தி பெறுகிறோம் என்று புரிந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு சத்சங்கம் உலகத்தில் எங்குமே கிடையாது. பதித்திலிருந்து பாவனமாக ஆக்கக் கூடியவர் ஒரு பாபா மட்டுமே. பாபா சொல்கிறார்-நான் உங்களுடைய உண்மையான குரு, உங்களைப் பாவனமாக ஆக்குகின்றேன். மற்றப்படி கங்கையின் நீர் பாவனமாக்க முடியாது. இதுவே பாவாத்மாக்களின் உலகம். என்ன செய்தாலும் ஏணிப்படியில் இறங்கி வந்து தான் ஆக வேண்டும். சதோபிரதானிலிருந்து தமோபிரதான் ஆகியே தீர வேண்டும். நீங்கள் பக்தி செய்வதில்லை. ஐயோ ராமா என்றும் சொல்வதில்லை. அவரோ உங்களுடைய தந்தை யாவார். உங்களுக்குப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஹே பகவானே வாருங்கள், ஹே ராம் என்று கூடச் சொல்லக் கூடாது. ஆனால் அநேகருக்கு இந்தப் பழக்கம் ஆகிவிட்டுள்ளது என்றால் அந்த வார்த்தை வெளிவந்து விடுகின்றது. உங்களுக்கு பாபா சொல்கிறார்-என்னை நினைவு செய்வீர்களானால் விகர்மங்கள் வினாசமாகும். மேலும் நீங்கள் என்னிடமே வந்து விடுவீர்கள். ஒருவரை மட்டுமே நினைவு செய்ய வேண்டும்.

பாபா சொல்கிறார்-இது உங்களுடைய கடைசிப் பிறவியாகும். இப்போது ஆஸ்தியை இதோ பெற்றுக் கொண்டு விட்டீர்கள். பிறகு ஒருபோதும் பெற முடியாது. பாபா சொல்லிப் புரிய வைத்துள்ளார், தங்களை இந்து எனச் கூறிக் கொள்பவர்கள் உண்மையில் தேவி-தேவதா தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கிறிஸ்தவ தர்மத்தினர் ஒருபோதும் பெயரை மாற்றுவதில்லை. தமோபிரதானாக இருக்கின்றனர் என்ற போதும் கிறிஸ்தவ தர்மத்திலேயே இருக்கின்றனர். நீங்கள் தேவி-தேவதைகள், ஆனால் பதீத்தாக இருக்கும் காரணத்தால் தங்களை இந்து எனச் சொல்லிக் கொள்கிறீர்கள். தங்களை தேவதை எனச் சொல்ல முடியாது. இதை மறந்து விட்டீர்கள், அதாவது நாம் உண்மையில் தேவி-தேவதைகளாக இருந்தோம். தங்களை தேவி-தேவதை என யாரும் சொல்லிக் கொள்வதில்லை. ஏனெனில் விகாரியாக இருக்கிறார்கள். இது தேக அபிமானம். குழந்தைகளுக்கு மிக நல்லவிதமாகப் புரிய வைக்கப்படுகின்றது. இங்கே சாது சந்நியாசி முதலிய யாரும் இல்லை. நான் வியாபாரி, இன்னார் - இதெல்லாமே தேக அபிமானமாகும். இப்போது நீங்கள் ஆத்ம அபிமானி ஆகவேண்டும். ஆத்ம அபிமானி ஆவதில் தான் முயற்சி உள்ளது. நீங்கள் பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி பெற வேண்டுமானால் பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும். கையினால் காரியம் செய்துக் கொண்டிருந்தாலும் மனதால் பாபாவை நினைவு செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஒரே ஒரு நாயகனுக்கு நீங்களெல்லாம் நாயகிகள். அனைவருக்கும் சத்கதி அளிப்பவர் ஒரு நாயகன். அவர் வருவதே, அனைவர்க்கும் சத்கதி கிடைக்கும் போது, சொர்க்கத்தின் ஸ்தாபனை ஏற்படுகின்றது, அங்கே துக்கத்தின் பெயர் அடையாளம் எல்லாமே மறைந்து விடுகின்றது. இப்போது குழந்தைகள் நீங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள், எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து சொர்க்கத்தின், 21 பிறவிகளுக்கான, சதா சுகத்திற்கான ஆஸ்தி பெறுவதற்காக. வேறு எந்த ஒரு மனிதரும் யாரையும் சொர்க்கத்தின் எஜமானராக ஆக்க முடியாது. சிவபாபா பாரதத்தில் தான் வந்து பாரதத்தை சொர்க்கமாக மாற்றுகிறார். சிவஜெயந்தியும் கொண்டாடுகின்றனர். ஆனால் பாபாவிடமிருந்து நமக்கு சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது என்பதை மறந்து விட்டுள்ளனர். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. படிப்பின் ஆதாரத்தில் தனது அதிர்ஷ்டத்தை உயர்ந்ததாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். மனிதரிலிருந்து தேவதை ஆகவேண்டும். பாவனமாகி வீட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். பிறகு புதிய உலகத்தில் வர வேண்டும்.
2. கைகளால் காரியம் செய்து கொண்டே ஒரு பாபாவின் நினைவில் இருக்க வேண்டும். எந்த ஒரு தலைகீழான விஷயத்தையும் கேட்கவோ சொல்லவோ கூடாது.

வரதானம் : முதலில் தாங்கள் - என்ற பாடத்தின் மூலம் கிரீடதாரி ஆகக்கூடிய சாமர்த்தியசாலி ஆகுக.

எப்படி பாப்தாதா தம்மை கீழ்ப்படிதலான சேவகன் எனச் சொல்கிறாரோ, சேவகன் எனச் சொல்வதால் கிரீடதாரியாக தானாகவே ஆகிவிடுகின்றார். அதுபோல் குழந்தைகள் நீங்களும் கூட சுயம் பணிவுள்ளவராக ஆகி மற்றவர்களுக்கு உயர்ந்த இருக்கையைக் கொடுத்து விடுங்கள். அவர்களை இருக்கையில் அமர்த்துவீர் களானால் அவர்கள் கீழே இறங்கி உங்களை தாமாகவே அமர்த்தி வைப்பார்கள். நீங்கள் அமர்வதற்கு முயற்சி செய்வீர்களானால் அவர்கள் உங்களை அமர விட மாட்டார்கள். அதனால் அமர்த்துவது தான் அமர்வதாகும். ஆகவே முதலில் தாங்கள் என்ற பாடத்தைப் உறுதி ஆக்குங்கள். பிறகு சம்ஸ்காரங்களும் கூட சகஜமாகவே இணங்கிப் போய்விடும். கிரீடதாரியாகவும் ஆகிவிடுவீர்கள்-இதுவே புத்தி சாதுர்யமுள்ளவராக ஆவதற்கான வழியாகும். இதில் முயற்சியும் இல்லை, பிராப்தியும் அதிகம்.

சுலோகன் : அந்தர்முகி, ஏகாந்தவாசி ஆகக்கூடிய சிரேஷ்ட ஆத்மா தான்
அவ்யக்த ஸ்திதியின் அனுபவம் செய்கின்றது.